

RECENSION

Ben Affleck som George Reeves

Originaltitel Hollywoodland
Svensk titel Hollywoodland
Regi Allen Coulter
Producent Glenn Williamson
Manus Paul Bernbaum
Foto Jonathan Freeman
Roller Adrien Brody, Diane Lane, Ben Affleck, Bob Hoskins, Lois Smith, Robin Tunney, Larry Cedar, Jeffrey DeMunn, Brad William Henke, Dash Mihok m fl
USA 2006
Längd i tid 2 tim 6 min
Censur från 7 år
Distributör : Buena Vista International (Sweden) AB

Hollywoodland

Manligt självförakt får ta stor plats i detta "film noir"- doftande femtiotalsdrama. I centrum står George Reeves (Ben Affleck), mannen vars berömmelse bestod av att spela Stålmannen i en framgångsrik teveserie på femtiotalet. Han understöds ekonomiskt av sin älskarinna, Toni Mannix (Diane Lane) som är gift med den mäktige och skrupelfrie filmmogulen Eddie Mannix (Bob Hoskins). George Reeves tar sitt liv mot slutet av femtiotalet, ett resultat av en dalande filmkarriär där han för evigt blivit förknippad med sin roll som Stålmannen i den nu nerlagda serien. Eller var det verkligen självmord? Privatdetektiven Simo (Adrien Brody) blir inkopplad på fallet. Simo upptäcker ett antal tveksamheter runt polisens brottsutredning.

Olika möjligheter radas upp sig. Självmord? Eller att han blev mördad av sin nya flickvän Leonore (Robin Tunney) som var i huset då han dog? Eller hyrde Eddie Mannix en torped för att döda honom för att han svikit hans fru, Tony? Ja, hur kan det ha gått till?

Problemet här blir att man inte bryr sig särskilt om det.

Filmen består av två parallella delar: dels George Reeves liv ett tiotal år innan han dör som berättas i återblickar, dels Simos undersökning och hans eget privatliv. Och den mest intressanta delen är överlägset den som skildrar George Reeves liv, eller uppgång och fall, kanske man kan säga. En bra bit in i filmen kommer man på sig själv att tänka att det är synd att det inte bara handlade om George Reeves. Ben Affleck gör här sitt livs roll, vilket kanske inte säger så mycket. Men regissören Allen Coulter har lyckats skapa en tragisk stämning runt Reeves öde. Han är en som redan från början verkar lite för hygglig och naiv för att kunna göra sig gällande i den stenhårda Hollywood-industrin. Han är vilsen och dricker för mycket redan innan han får rollen som Stålmannen. Och han blir mycket riktigt omhändertagen av den rika Toni Mannix som håller honom med hus och kläder och bil. Rollen som Stålmannen ger honom den uppmärksamhet och berömmelse han alltid velat ha, men samtidigt stänger den dörren för alla andra roller. Han är med i den berömda filmen "Härifrån till Evigheten", men testpubliken förknippar honom helt med Stålmannen, så filmbolaget klipper bort hans roll. Det är hjärtskärande att se honom i biosalongen och inse detta. Han är slut, det fattar han.

Diane Lane som Toni är nog det stora utropstecknet här. Hon spelar spefullt, sårig och kärleksfull inom några sekunder och hon har verkligen något av den gamla tidens stjärnkarisma över sig. Bob Hoskins som tuff filmbolagsboss är naturligtvis trovärdig, men det känns som om han kan spela den här typen av karaktärer i sömnen och han går på ren rutin här. De flesta skådespelarinsatser är fläckfria. Men Adrien Brodys privatdeckare Simo blir inte helt trovärdig. Det kanske beror på att man inte riktigt förstår vad som driver honom. Han kommer heller inte fram till några spännande resultat med sina efterforskningar. Han kommer egentligen inte fram till någonting. Man får tyvärr ta del av några pliktskyldiga scener där Simo, som är skild, har relationsproblem med sin son. Detta gör att filmen tappar fokus runt det drama som är det enda intressanta: det som rör George Reeves.

Scenografin är utmärkt och ger oss ett vackert femtiotal i Los Angeles. Fotot är också lika vackert. Det är en film med höga produktionsvärden, men den brister i gestaltningen och tempot och manusmässigt imponerar den inte. Det här är en film som lovar mycket mer än den håller. Istället för att helt koncentrera sig på dramat runt George Reeves olyckliga liv, så anspelas det på olika konspirationsteorier runt hans självmord. Efter som dessa teorier aldrig direkt materialiseras i något spännande avslöjande, så blir man besviken på detta sidospår. Det enda som engagerar något i detta är George Reeves mamma. Hon hävdar att sonen blivit mördad av sin nya flickvän och att filmbolaget ligger bakom det hela. Men plötsligt vänder hon helt och Simo förstår att filmbolaget har betalat av henne för att hålla tyst. Priset? En staty av sonen i Stålmannen-mundering utanför en biograf.

Detta skildrar berömmelsens narkotiska lockelse som till och med Reeves egen mor faller för. Men i slutändan är detta en film som sönderfaller i två delar, frustrerande nog. En bra del om George Reeves och en halvjummen del om deckaren Simos efterforskningar och privatliv. Och resultatet blir en halvbra film vars inre kvalitéer inte riktigt tagits till vara.

Krister Bergman

FILMRUTAN